

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Commirii E Societate Jesu Carminum Libri Tres

Commire, Jean

Lutetiae Parisiorum, 1678

Amor Prodomus Pro Conceptu Illibato Beatae Virginis Drama.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14818

AMOR PRODROMUS
 PRO CONCEPTU ILLIBATO BEATÆ VIRGINIS
 DRAMA.

DRAMATIS PERSONÆ.

AMOR. PARTHENIUS. GRATIA. NATURA.

PARS PRIMA.

SCENA PRIMA.

AMOR.

AD SUM beata sede radiati ætheris
 Præpes Tonantis famulus. Huc dignas Deo
 Metator ædes, & poli hospitium capax
 Parare jussus venio. Inexpertus labor
 Sedenim volentem terret, & cœpti rudes
 Conatu in ipso torpor astringit manus.
 Ego ille rerum conditor, picti artifex
 Parensque mundi: cujus imperium audiens
 Immensa fluxit unda, vastoque ambitu
 Complexa terras fastui humano brevem
 Campum reliquit: ille fabricator poli
 Pollente cujus spiritu afflatum chaos
 Effudit astra, seque formosam in diem
 Nox spissa vertit: velle cui solus labor,
 Nullaque facere distat à facto mora.
 Hic artis ac virtutis oblitus tamen,
 Experisque prorsus consili, incassum hæreo.
 Theander audi placidus: obtestor tuum
 Quo cuncta cernis lumen, ut omisi nihil.

Sed

Sed numen orbe majus angusto negat
 Spatio teneri. Fas foret justa exequi
 Nisi tantus esses. Commode huc nobis gradum
 Opemque fert Natura.

SCENA SECUNDA.

AMOR. NATURA.

Nat. Quam optatus venis!

Sed cur relicto nunc petis terram aethere?

Amor. Theander ipse misit: & quæ nos fides
 Harere lateri semper, ac gressus sequi
 Suadet; eadem lege non molli imperat
 Abesse. Sedenim dulcis exilii mora
 Brevis futura est. Quin tibi his olim locis
 Deum licebit cernere, & propius sacros
 Spectare vultus. *Nat.* O mihi si quæ dies
 Tam pura ferret gaudia! Ecquando poli
 Terræque dominos dabitur amplecti pedes!
 Mene mea fallunt vota? sed tanti est tamen
 Errore grato decipi, & sola frui
 Absentis umbra: Quippe Naturam potest
 Beare vel sic. *Amor.* Ne tibi plenam invidere
 Felicitatem: spem magis certa decet,
 Auctore cælo, tollere in majus fide.
 Mihi crede, non hoc gratiæ hærebit gradu
 Amor Tonantis: nec, sui usuram brevem
 Dedisse populis, & levi solatio
 Multis luctus, sat erit. In terras pius
 Cæli relicta sede migrare, & viris
 Convivere hospes numine exuto parat.

Nat. Mentis beatæ, casta materiæ agmina,

G

Habete cœlum : colite felices plagas
 Et amœna lucis regna : radiantem pede
 Phoebum superbo premite, & astrorum domos
 Calcate rutilas. Sorte contenta est sua,
 Vestræ nec ultra terra fortunæ invidet :
 Theandrum habemus. Quæ tamen tantum hospitem
 Satis ampla capiet aula ? Quod templum Deo
 Soliumve Regi surget augustum satis,
 Et utroque dignum ? *Amor.* Jamdiu incertam coquit
 Cura ista mentem, fateor : at quam me magis
 Partes in omnes verso ; tam fractus magis,
 Expersque resto consili. Occurrit nihil,
 Præter laborem. *Nat.* Si quid hæc possint opis
 Præstare, ferre si quid auxiliû manus ;
 Habes paratam. Tempa si cœlo juvat
 Æquare gemmis aspera, aut late aureo
 Pariete fultos arte moliri lares ;
 Tibi grata dites India effundet sinus :
 Baccilque Ganges discolor, flavo Tagus
 Liquore currens, merita pretiosæ ferent
 Tributa arenæ : tota materies erit
 America. *Amor.* Quid ? tu deinde sic speras fore
 Hospitia domino digna ? non si omnes simul
 Utriusque mundi detur aggestas opes
 Cumulare in unum ; non poli quicquid plagis
 Latet in beatis, si pari possis manu
 Unas in ædes vertere, ornatas satis
 Efficere liceat. *Nat.* Fateor hospitium Deus
 Sibi esse solus meruit : hîc reperit parem
 Immensus aulam denique ; aliubi exulat.
 Non ista Domini decora famulorum tamen
 Obstare votis, & moras sancto decet

Injicere amori: nec Deus merita exigit:
 Tua si dedisti, gratus es: facti obtinet
 Vicem voluntas. *Amor.* Ergo consilium sequor;
 Et me labori comparo. *Nat.* Accedam comes,
 Si pateris. *Amor.* Ad nos ecce Parthenius venit,

SCENA TERTIA.

PARTHENIUS. AMOR. NATURA.

Parth. Resiste; quo te? *Amor.* Quò Dei imperium vocat
 Amorque, *Parth.* Herile non bene imperium accipis.
 Vivum parari poscit hospitium sibi;
 Non structa gemmis templa, non solido inclytas
 Adamante sedes: quærit animatam domum
 Vitæ auctor. Ergo cœpta consilia abjice,
 Dictisque mentem adverte. Quod Dominum putas
 Toto apparatu gloriæ, & late sui
 Splendore cinctum luminis, terras polo
 Mutare velle; falleris. Non convenit
 Cum amore tanto tanta majestas bene.
 Neque vero solis fulgur illius ferat
 Mortalis acies. Ergo dissimulans Deum
 Puellæ in alvo corpus humanum induet;
 Homines ut ipsos in Deum sortem vocet,
 Paresque faciat: tantus in amore est favor.
Amor. Miranda narras. *Parth.* Certa, & ex ipso mihi
 Deprompta veri fonte. Venturi sciens
 Pronœa falli nescia, & cujus pavet
 Oracla cœlum, voce fatidica id canit.
Nat. Idem ipse, memini, dum vagos mulcet greges
 Levique citharam pulsat Isäides manu,
 Cantabat olim pastor, & læto Deum

Vocabat ore : Quid trahis lentus moras
 Cœlestis infans , germen æternum patris ,
 Patri æqua soboles ? En tibi castos sinus
 Alumna virgo pandit , & vitæ parens
 Ardet vocari. Plura cantabat mihi
 Oblita vates : atque fatales sacra
 Referebat ortus virginis , pura Deum
 Quæ ferret alvo. *Amor.* Nunc scio , templum hoc sibi
 Theander optat : pareo , jussa exequor.

P A R S   S E C U N D A .

S C E N A   P R I M A .

N A T U R A .

FA M O S A rerum mater , æternæ potens
 Ministra mentis , gratiæ & formæ artifex ,
 Age dextra : laudis magna se pandit seges ,
 Sed & laboris. Non novis terræ sinum
 Ornare fertis , atque sideribus pares
 Creare gemmas nunc vacat. Nostræ hæctenus
 Fuit iste ludus artis , & curas modo
 Meruit minores. Hoc opus totam exigit
 Naturam , & ultra si quid ingenium potest.
 Spirans amori , foeda quem nescit Venus ,
 Aula extruenda : Regis æterni thronus ,
 Terrestræ cœlum , numinis vultus rapax
 Illexque forma : quæ sui immemorem Deum
 Sit redditura : quæ mihi quondam imperet ,
 Imo obsequentem quæ sibi videat Deum ,
 Creanda Virgo est. Hoc age , & priscum decus
 Majore nisu vince : nil dignum efficis ,

Nisi tale deinde posse desperas opus.
Huc cuncta formæ munera, huc primas nives,
Lilia, rosasque prodiga dextra iuvat
Cumulare. Quicquid decoris Hebrææ nurus,
Quicquid pudoris, gratiæ, modestiæ
Habuere quondam; Virginis prima inclytæ
Elementa fuerint. Fama sæclorum omnium
Confluat in unam: sit futurorum stupor,
Pudor priorum. Sed traho incassum moras,
Accingor operi. Cor mihi primus labor:
Dein pulchra moles principem quæque ordine
Partem sequetur. Finge Cor cœli capax,
Regale, tenerum, mite, magnanimum, pium,
Et liberale, & igne castifico æstuans,
Unique amoris pervium. Hic curis procul
Strepituque, solus otij sacri arbiter
Sese fruatur plenius, molli & toro
Capiet quietem: Cor erit æterni torus
Et sponda Amoris: mollius nusquam cubet
Divinus ales. Sed age formandum est Jecur
Sacri officina sanguinis: rubrum hinc decet
Manare vitæ flumen, & jugi agmine
Totos per artus ire multiplici alveo
Animabilem undam. Curre cœlestis liquor,
Deifice sanguis, purpura in pretium liquens,
Tinctura Numen. Curre pereuntis salus
Et publica orbis vita. Te longo sitit
Heu! victa tellus æstu, & extremum malis
Optat levamen. Finge nunc porro Caput.
Erit os amoris curia: ingenuâ micans
Fornix palati purpurâ laquearibus
Nil invidet aureis. Hic mobili

Solio recumbet, septa quod duplici ordine
 Eburna cingent: quum viris leges suas
 Mitis dabit tyrannus, & volentibus
 Blanda irrogabit jura. Majestas Deo
 Comes affidebit, & reis placido levans
 Vultu timorem Lenitas, & crimini
 Parsisse facilis Venia, longæque insolens
 Clementia iræ. Nemo non fisti velit
 Mite ad tribunal: scilicet dulces erunt
 Quascumque judex exiget pœnas Amor.
 Mox idem in oculis ludet æthereus puer
 Lacteola carpens lilia, & castis rosas
 Genis rubentes: fonte dein vivo natans,
 Atque lacrymarum balneo, fervens sinus
 Quod igne faciet. At modo insidias pius
 Venator animis tendet ac dulces dolos.
 Nec arma deerunt. Nam supercilium dabit
 Arcum, pharetram pupulæ, effusi orbibus
 Radii decoris spicula. His telis amor
 Indomita corda vincet, & totum jugo
 Supponet orbem. Perge nunc reliqua exequi.
 Sed ecce celerem Gratia huc vertit gradum.

SCENA SECUNDA.

GRATIA. NATURA.

Grat. Profana remove munera: indultum est fatis
 Vano colori. Scilicet magnum decus
 Nuru Tonantis afferet cœno illita
 Lucente facies? Frontis ostendet nives
 Et lilia rosis mixta, consortes lupas
 Habitura Virgo laudis & Venerem æmulam?

Scelerum Theandri mater exuvias ferat ?
Decus pudendum tolle : vix probro vacat
Potuisse pingi. Gratia partes erunt
Ornare Divam. Majus humano petit
Cœlestis anima munus : offerri nefas
Quod placeat oculis. Ergo fortunam super
Felicis aulæ cœlitumque gloriam ,
Decor est petendus Virgini : puræ decor
Particula lucis , fulgor umbrarum inscius ,
Lux molis exors , flos inaspecti viris
Atque anima pulchri ; cujus æthereæ faces ,
Oculusque mundi Phœbus , & picto aëra
Quæ cingit arcu , blandus animorum stupor ,
Rudis Iris umbra fuerit. Hoc etiam tamen
Parum videtur. Numinis totum decet
Offundere jubar Virgini , & vultu sacros
Imprimere vultus. Ore simulabit Deum
Virgo ; ac vicissim Virginem referet Deus :
Suique imago mutua alternis erunt.
Nubes liquenti pura sic cœlo micat
Adversum opaco lumen excipiens sinu :
Pictore radio gaudet ad vivum aureos
Sol ipse vultus ducere , & propriæ æmulum
Creare lucis : oculus ancipiti stupet
Suspensus astro ; nec scit ad quos se prius
Convertat ignes ; par facit dubium nitor.
Non sic imago montis auditas refert
Jocosa voces ; penitus infusum sibi
Ut Diva reddet Numen. Alto nam pater
Quicquid volutat pectore ; hoc felix idem
Breviore cogens ambitu Virgo exprimet.
Semel ore Verbum fatur æterno Deus :

Idem illa repetet , vivaque è terris procul
 Resonabit Echo. Summus hunc rerum parens
 Natum fatetur : filium & virgo asseret.
 Meus , inquit ille , est : Virgoque excipiet , meus.
 Imago nostri viva : tum Diva occinet,
 Imago nostri viva. Succlamat Pater
 Impendo in orbis victimam : Echo victimam
 Animata repetet : victimam , curvæ Stygis
 Valles remittent ; victimam , vastum mare ;
 Omnisque tellus , victimam , ingeminans canet.
 Demum ore mœsto , pereat , exclamat Pater :
 Pereatque , Virgo voce morienti adgemet.
 Sed ista quondam , lucè cum plena micans
 Radiabit orbi. Nunc quoque in vitæ gradu
 Ortuque primo , solis æterni faces
 Aurora nascens referat. Antiquæ luis
 Procul hinc tenebræ : nescit hæc umbras dies.
 Procul este monstra Tartari ; hæc vos lux fugat.

SCENA TERTIA.

AMOR. GRATIA. NATURA.

Amor. Hoc agite Divæ. Virginis sanctæ in decus
 Certare pulchrum est , dignaque ambarum gradu
 Ambitio. *Grat.* Noster æmulos nescit labor ,
 Sociosque refugit. *Nat.* At manus famulas feret.
Grat. Opus inquinarent. *Nat.* Gratiaë ductum sequen.
 Peccare nequeo. *Grat.* Gratiaë ductum insolens
 Ministra quondam sprevit. *Nat.* Heu ! culpam gravis
 Sequuta pœna est. Vitia dedidici mea
 Peccando. *Grat.* Sed quid deinde moliri paras ?
 Clarumne tenui lampade illustres diem ;

Guttâ

Guttâ profundum , calculo terram augeas.
Nat. Probabo amorem; præmium hoc operæ invides?
Grat. Cultu probabis. *Nat.* Munera adjungi decet.
Grat. Profana? *Nat.* Quæ usu Diva sacrabit suo.
Grat. Queis impudica Lais & Phryne nitent?
Nat. Queis Juditha castæ gloriam & fortis tulit.
Grat. Mortalia ista decora Divam non decet.
Nat. Mortalia Deam decora mortalem decent.
Gr. Placet una virtus. *Nat.* Corpore in pulchro magis
 Placebit. *Grat.* Ut nox solis illustret jubar?
Nat. Suasque stellas nox habet. *Grat.* Flos est decor.
Nat. Erit ergo gratus. *Gr.* Est vapor. *Am.* Turis vapor
 Adoletur aris. *Grat.* Nix levi minio illita.
Amor. Ille est pudoris proprius & honesti color.
Grat. Superba cortex. *Am.* Quæ tegit gemmas sinu.
Grat. Tota illa fœnum gloria est. *Nat.* Fœnum suos
 Habetque flores. *Grat.* Virus est forma, enecat.
Amor. Et ipsa virtus improbos insons necat.
Grat. Alit impudicas illa Cythereæ faces.
Nat. Sol sæpe pestes innocens tetras creat.
Grat. At nostra fucis dona discordant tuis:
 I, pingue vultus. *Amor.* Quo fugis? refer huc pedem.
Nat. Sic immerentes spernimur. *Am.* Luctum preme:
 Distractam amore vinciam æterno fidem.

P A R S T E R T I A.

S C E N A P R I M A.

A M O R. P A R T H E N I U S.

Amor. **G**RATIA recessit trepida, naturæ impiis
 Sua convenire dona muneribus negans.

H

Part. Arcesse utramque protinus. *Am.* Brevis est mora.

Parth. Genitale crimen, hoc agis! per te soror
 Discors sorori pugnat, & sociam abnuit
 Habere laudis. Nempe naturæ decus
 Omne inquinasti. Floris ingenui nitor,
 Serpentis ex quo spiritu afflatus, luem
 Cum luce cœpit spargere, & blando intulit
 Mortem veneno; tempore ex illo rea est
 Oris venustas, atque pendit non suæ
 Supplicia noxæ. Fœminæ grande est probrum
 Pulchram videri: formaque à vitio gradu
 Vix distat uno. Sic Dei princeps opus
 Spiransque imago sceleris afflatu perit.
 Nec in ore pestis hæsit, aut vultus opes
 Solum impiavit: protinus totum ferox
 Grassata in orbem, cuncta fatali lue
 Corrupt. Illa Floræ & hortorum decus,
 Inermis olim, cuspide & nulla minax,
 Rosa explicabat sponte odoratos sinus,
 Et innocentis copiam flammæ dabat.
 Nunc densa circum spina crudeli rigens
 Mucrone cupidam prohibet à tactu manum,
 Plagam & minatur: fecit audacem scelus,
 Cædemque docuit. Tempore ex illo quoque
 Infecta pallent lilia, & mœsto nives
 Languore mutant. Et suus gemmis nitor,
 Sua unioni lux perit: virusque habet
 Omnis voluptas. Tura vix aris licet
 Adolere: vix fas numinis, citra scelus,
 Audire laudes. Inter ardentis preces
 Et vota pestis gliscit: ac pene impios
 Facit ipsa pietas. Quodque crudele est magis

*Survexerat ante
 floribus immixta
 teneris sine spinis
 rosa, & pulcherri-
 mus flos sine ulla
 fraude vernabat:
 postea spina sepsit
 gratiam floris,
 Ambros. He-
 xæm, lib. 3. c. 11.*

Atque lacrymandum , januâ letum subit
 Qua vita eâdem. Quæ fovet corpus, necat
 Animum voluptas. Si fugas illam, peris :
 Perisq; rursum si datâ exoptas frui.

SCENA SECUNDA.

PARTHENIUS. GRATIA. NATURA.

Parth. Adeste Divæ. Pacis interpres voco
 Ad prisca amoris foedera. Has dirum scelus
 Invexit iras , odia sublatum auferet :
 Rursum & sorores junget æterna fide.
Grat. Ergone veniat operis in partem artifex
 Profana sacri ? Non feram. *Nat.* Primas tibi
 Concedo partes : adlaborantem manum
 Ne sperne. *Amor.* Dum sic respuis Naturæ opes,
 Injuriosa es Virgini , & nimio illius
 Amore peccas. Aspice ut mundi parens
 Tua ipse facto cœpta diverso improbet ,
 Dum pulchra pulchris sociat. Astrorum globos
 Et gravida lucis corpora affigit polo :
 Aptoque prudens foedere ardentem ignea
 Solem corona cingit, & nitido decus
 Adjungit auro. Concha pretiosum micans
 Parit unionem : nec rosas unquam tulit
 Urtica olentes , lilia nec horrens rubus.
 Non habitat humiles pauperis vulgi casas
 Regum propago : nec specu obscuro latet ,
 Sed luce gaudet gloria & quærit diem.
 An foedus animum carcer & fordens luto
 Cœlestem habebit ? mens Deo plena incolet
 Vivum cadaver ? Pace sit dictum tua ;

H ij

Tuum ipsa munus perdis : & tristi vice
 Ingrata fies Gratia , informi trahens
 A sede vitium. *Grat.* Luce radiantem mea
 Nec forma juvat externa , nec vitium inquinat,
 Similisque solis lumini , tango lutum ,
 Nec ipsa foedor. *Nat.* Quam lutum nullum inficit ,
 Gemmae inquinabunt ? *Grat.* Ille gemmarum nitor
 Blanditur oculis , dum luem menti implicat.
Part. Innocua forma est. *Grat.* Reddidit fontem scelus.
Nat. Tolles venenum. *Grat.* Decoris id partem facit.
Part. Tamen Eva fuerat pulchra. *Gr.* Poenituit virum.
Nat. Deus ipse docta pinxerat vultus manu :
 Ausisne sceleris dicere auctorem Deum ?
Grat. Purum ipse dederat munus : at mulier malo
 Corrupit usu. *Parth.* Foeminae antiquum nefas
 Meliore fato vertet , ac formae suum
 Reddet nitorem Virgo. Quid dubitas adhuc
 Dare hoc forori , Virgini , terrae , polo ,
 Mihi , tibi que. *Nat.* Si quid evaleant preces ,
 Supplicia , lacrymae. *Grat.* Vincitis : dedo manus.
 Amplexere soror. *Nat.* Vile mancipium voca.

SCENA TERTIA.

AMOR. PARTHENIUS. GRATIA. NATURA.

Amor. O grata amoris vincula ! ô pulchram vicem !
 Ut vos lubens certatim in amplexus pios
 Osculaque ruere cerno ! Nobis hæc Deus
 Prodigia fecit : pace dum vestra , decus
 Cumulare certat Virginis , Diva & duas
 Sociare in una quærit. An melior potest
 Vestrae esse fidei tessera , aut vinculum arctius

Utriusque quam si Virgo permixtas opes
In se recondat ? maxima ut detis , tamen
Majora meruit. *Nat.* Nulla me retinet mora.
Grat. Membra ergo finge digna venturo hospite
Animique regnatoris æqualem manu
Extrude magistra regiam. Heroum fluens
Per mille venas sanguis , & totidem ducum
Intinctus ostro ; fontis & per me sui
Primo nitore redditus , pulchræ tibi
Materia cæmentumque sit molis , soror.
Fac quod neges fecisse , cum cernes , opus.
Nos animus ipse poscit. O quanta Deum
Sibi portione dividet ! nunquam halitu
Se largiore pectore humano indidit
Vitæ creator. Oris huic omnem sacri
Afflabit auram , spiritu & toto imbuet ,
Amator operis prodigus. Non sic face
Micat è corusca radius , & Phœbo gravis
Dispellit umbras ; solis invisi ut jubar
Mens pura referet. Triadis immensum diem ,
Et opaca luce spatia penetrabit , sinu
Raptura Patris Natum , & ambobus parem
Haustura flammam. Pectus hinc casto flagrans
Ardore , ductus sponte comitabit meos :
Etiam antevertat , sicubi sine me viam
Reperire fas sit. Nullus hinc nebulis locus ,
Nullus procellis. Ne levem flatum quidem
Olympus iste sentiet : partem infimam
Pax etiam habebit aurea & constans quies.
Ego namque totam memet effundam super ,
Penitusque menti prodigo lapsû influam ,
Mei esse juris desinens. Formam & vices

Maria sumet gratiæ: etiam gratiæ
 Parens feretur. Sed decet cœpta exequi.
Nat. Quodcumque possum offerre jamdudum ardeo.
Amor. Properemus igitur.

S C E N A U L T I M A.

P A R T H E N I U S.

Quo feror? quis me mihi

Eripuit? hortum cerno cœlesti manu
 Atque arte cultum. Plurima hîc florum seges
 Et copia omnis narium areolis fragrat
 Oculosque pascit. Cæteris præstat tamen,
 Totoque supra vertice elatum premit
 Turbam minorem lilium. Insueto coma
 Candore lucens nivibus invidiam facit.
 Gazasque olentes calice formoso explicans,
 Victas novo rubore perfundit rosas.
 Sed ecce dirus anguis immensum trahit
 Caudæ volumen, sibilis trucibus ferox:
 Cui lingua triplex ore fulmineo vibrat,
 Cruenta maculis lumina ignitis rubent.
 Quo pestis illa verget? ubi ponet minas?
 Heu me! omnis atro periit afflatus decor
 Serpentis ore: languidum flores caput
 Ægri reclinant, vixque reliquias suæ
 Tuentur animæ. Proh dolor! sanctæ locus
 Felicitatis horret ingrato situ.
 Etiam, nefande, lilium? hunc tetra lue
 Inficere florem tendis? immanis fera
 Siste, & vel uni parce: nec tantum tibi
 Permite crimen. Ludor? an versa vice

Inferre letum dum parat, mortem invenit
Inimicus anguis; & suo morfu perit.
Sic est: draconis germen infestum necat
Cœleste virgo liliū: namque hanc modis
Imago miris & sacros ortus refert.
Ergo agite Divam canite victricem Stygis,
Solamque vitii puram & antiquæ luis.

